

26. nedel'a B

***Kto však vie o všetkých svojich poblúdeniach?
Očisť ma od chýb, ktoré si neuvedomujem.
(Ž 18,13)***

Prvé čítanie

Kniha Numeri 11,25-29

Pán zostúpil v oblaku a zhováral sa s Mojžišom. Vzal z ducha, ktorý na ňom spočíval, a dal sedemdesiatim mužom – starším. Keď duch na nich spočinul, prorokovali, ale neskôr sa to už nestalo. Dvaja mužovia zostali v tábore; jeden sa volal Eldad a druhý Medad. Aj na nich spočinul duch. Aj oni boli písomne určení, ale nešli do stánku. Prorokovali v tábore. Tu pribehol sluha a oznámil Mojžišovi: "Eldad a Medad prorokujú v tábore." Jozue, syn Nunov, Mojžišov služobník od mladosti, povedal: "Pane môj, Mojžiš, zabráň im to!" No Mojžiš mu povedal: "Čože, žiarliš za mňa? Kiež by všetok ľud prorokoval a kiež by im Pán dal svojho ducha!"

Druhé čítanie

Jakubov list 5,1-6

Boháči, plačte a kvíľte, lebo bieda prichádza na vás! Vaše bohatstvo zhnilo a vaše šatstvo rozožrali mole. Vaše zlato a striebro zhrdzavelo; tá hrdza bude svedčiť proti vám a zožerie vám telo ako oheň. Hromadili ste poklady ešte aj v tieto ostatné dni. Hľa, mzda, ktorú ste zadržali robotníkom, čo vám žali polia, kričí. A krik vašich žencov došiel k sluchu Pána Zástupov. Tu na zemi ste hodovali a hýrili. Vykrmili ste si srdcia na deň zabíjačky. Súdili a zabíjali ste spravodlivého a on vám nemohol odporovať.

Evanjelium

Marek 9,38-43.45.47-48

Ján povedal Ježišovi: "Učiteľ, videli sme kohosi vyháňať diablov v tvojom Mene. Bránili sme mu v tom, veď nechodí s nami." Ježiš mu odpovedal: "Nebráňte mu! Nik, kto koná divy v mojom Mene, nebude tak ľahko hovoriť o mne zle. Kto nie je proti nám, je za nás."

Kto by vám podal piť čo len pohár vody preto, že patríte Kristovi, veru, hovorím vám, nepríde o svoju odmenu.

Ale kto by pohoršil jedného z týchto maličkých, ktorí vo mňa veria, lepšie by mu bolo, keby mu mlynský kameň zavesili na krk a hodili ho do mora. Ak ťa zvádza na hriech tvoja ruka, odtni ju; lepšie ti zmrzačenému vojsť do života, ako s dvoma rukami ísť do pekla, do neuhasiteľného ohňa.

A ak ťa zvádza na hriech noha, odtni ju; lepšie ti chromému vojsť do života, ako by ťa s obidvoma nohami mali hodiť do pekla.

A ak ťa zvádza na hriech oko, vylúp ho; lepšie ti jednookému vojsť do Božieho kráľovstva, ako by ťa s obidvoma očami mali vrhnúť do pekla, kde ich červ neumiera a oheň nehasne."

Na zamyslenie

Ak sa niečo nezmesť do určitej schémy, štruktúr, nemôže to existovať. Živým príkladom tohto absolútneho nároku je prvé čítanie ako aj evanjelium. Zakladáme ľudské meradlá a s veľkosťou Božou si radíme iba ťažko – v tom, že kde my staviame hranice je Jeho Duch a Láska bezhraničná a nevypočítateľná...

Tam, kde sa ľudia nepridržajú našich noriem nám často iba ťažko padne prijať a všimnúť si Božie pôsobenie. Najradšej by sme chceli mať všetko vo svojich rukách, mať vo všetkom prehľad. A to v neposlednom rade zo strachu, aby sme neprišli o naše tradičné miesto. Josua musel bojovať s pokušením neprijať, nezaakceptovať prorockú charizmu obidvoch mužov, ktorí neprišli k stánku zjavenia. Ján nechápal, ako môže niekto vyháňať démonov v Ježišovom mene bez toho, aby nepatril k dvanástim. Ježišovi učeníci chceli ohraničenosťou svojho srdca zabrániť pôsobeniu Ducha: preto, že niekto k nim nepatrí, nie jedným z nich, nemal by vyháňať zlého. Veď kvôli tomu tu prišiel Ježiš. Vyrozumelosť plná súcitu a lásky a odmietanie akéhokoľvek duchovného alebo náboženského monopolného postavenia sú však charakteristickou črtou apoštolov.

Boží duch je nedostupným darom – pôsobí kedy chce, kde chce a ako chce – a v neposlednom rade pôsobí aj uprostred tých, ktorí sa možno od nás oddialili, ktorí sa nám možno stali cudzími. Aj nám hrozí nebezpečenstvo, že budeme pod zámienukou pravej viery posudzovať príslušnosť k Ježišovi podľa príslušnosti k určitej politickej, sociálnej, náboženskej skupine. Našou úlohou je zabrániť zlému duchu, aby nezavládol nad nami, nie Božiemu Duchu, aby rozvíjal svoju moc. Boží Duch je väčší než akékoľvek ľudské, sociálne, náboženské hnutie ("Boží Duch veje tam, kde chce!"). Dary Ducha sa neviažu na miesta, schopnosti, duchovné zážitky, možno ani nie na vedomý ľudský súhlas. Pri "rozlišovaní Duchov" nám môže pomôcť sledovanie ich dynamiky. Tam, kde je pohyb, zmena, komunikácia, môžeme hovoriť o znaku života, znaku Božieho Ducha. Naopak skostnatenosť, nehybnosť, samota a smrť sú znakom zlého ducha. A to aj v Cirkvi. V žiadnej sfére nášho života nie je vylúčenosť legitímna. Ježiš dovolil každému neznámemu, kto konal zázraky v Jeho mene, činiť ich bez toho, aby ich prijal medzi učeníkov. Takúto otvorenosť, toleranciu a široké srdce by sme potrebovali v našich medziľudských vzťahoch. Ak viac hľadáme to, čo nám je spoločné namiesto poukazovania na to, čo nás delí, ak prijímame iných s rešpektom a záujmom, tak sme im už o krok bližšie. V atmosfére, v ktorej nevládne strach a panuje vzájomná dôvera sa rozvíja Boží Duch neočakávaným spôsobom. "S pomocou svojho Boha hradby preskočím!" (Ž 18,30)